

Sen. Proxmire prijel časopisje, ker vpleta Nixona v Watergate

Znani demokratski senator Proxmire je včeraj obdoli časopisje "makartizma" v njegovem obravnavanju predsednika Nixona v zvezi z Watergate.

WASHINGTON, D.C. — Sen. William Proxmire, demokrat iz države Wisconsin, je dejal, da je časopisje krivo najhujšega "makartizma" pri svojem senzacionalnem vpletanju predsednika Nixona v Watergate afero, ko nimajo za to nobenih trdnih dokazov. Časopisje je do predsednika Nixona zelo nepravilno, ko skuša vso zadevo držati stalno pred očmi javnosti čim bolj vroče in napeto, je trdil sen. Proxmire.

"Ko je bivši pravni svetovalec Bele hiše John Dean privatno pred glavno poroto vpletel v zadevo predsednika Nixona, je bila ta vest raznešena po vsej deželi. Predsednik Nixon je bil tako sojen in z govoricami tudi obsojen," je dejal Proxmire v govoru v Senatu včeraj.

Kot naslednik sen. J. McCartyja v Senatu smatram to vrsto zasledovanja in obsodbe brez sodnega postopka za makartizem najslabše vrste," je pribil Proxmire, nato pa vprašal:

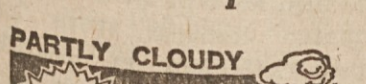
"Mar predsednik ZDA nima iste enostavne pravice kot vsak drug Amerikanec, da velja za nedolžnega, dokler ni dokazano, da je kriv? Ali mož, ki je prebil preko 20 let v neusmiljenem siju na vrhu narodnega političnega življenja, ne zasluži, da ga pustimo v miru, ko naravnost izjavi narodu, da ni nič vedel o tem, dokler ni dokaza, da je lažal? Mar ne zasluži vsaj te mere vere, dokler ni dokazano, da je lažnivec?"

Demokrati hočejo biti v Watergate previdni

WASHINGTON, D.C. — Tisti, ki so pričakovali, da se bodo demokratski politiki razživel pri Watergate aferi in napadali republikance, so razočarani, da se to ni zgodilo. Demokratski politični vodniki so vso reč premislili in prišli do zaključka, da bi javnost v sedanjem trenutku oster napad odklonila. Ni namreč v duhu naše dežele, da bi se gledalci veselili, če bi nekdo brcal nekoga, ki je že na tleh.

Ob taki presoji so se demokratski politiki odločili previdno molčati. Pri tem se zavedajo dobro, da je predsednik Nixon šele na začetku svoje poslovne dobe in da zato nikakor ne kaže umočevati njegovega ugleda, ker bi to škodilo vsej deželi. Prepričani so, da bodo nemara z njim po tem hudem udarcu lažje orali, kot so v preteklosti, ko od samozavesti nad volivno zmago skoraj ni maral poslušati Kongresa niti njegovih republikanskih vodnikov.

Vremenski prerok

Dopoldne delno oblačno z možnostjo dežja, postopna zjasnitev in sončno. Najvišja temperatura okoli 65.

Novi grobovi

Agnes Gostic
Včeraj je umrla na svojem domu na 24938 Hall Drive, Westlake, O., 79 let stara Agnes Gostic, roj. Tomšic v Ložu v Sloveniji, od koder je prišla v ZDA leta 1909, vdova po pok. Ignacu, mati Mary Coleman, Virginie Dister, 7-krat stara mati, sestra pok. Antonie Japely in Anne Smole. Pogreb bo jutri, v četrtek ob 10.45 iz Zakrajškovega pogrebnega zavoda na St. Clair Avenue, v cerkev St. Bernadette (Westlake) ob 11.30, nato na pokopališče sv. Križa.

Tri četrtine vprašanih proji odstopu Nixona

Louis Harris je pretekli teden povpraševal javnost, kaj misli o Nixonu in Watergate aferi: 77% se jih je izjavilo proti predsednikovu odstopu v tej zvezi.

NEW YORK, N.Y. — Po govoru predsednika Nixona vseh deželi preko televizije 7. maja o Watergate zadevi je znani časnikar Louis Harris izvedel povpraševanje javnosti o njenem stališču do predsednika Nixona. Povprašani so odgovorili v 77%, da ni treba, da bi Nixon odstopil zaradi tega kot predsednik ZDA. Le 13% se jih je izjavilo za njegov odstop.

Drug je položaj v pogledu izgubljenega zaupanja; 54% povprašanih je izjavilo, da je Nixon izgubil toliko na svoji verodostojnosti, da bo to težko popravil in si znova pridobil zaupanje široke ameriške javnosti. Samo 37% jih je bilo mnenja, da ta izguba ni tako huda in neopopravljiva.

Negotovost je še vedno velika in povprašani so se izjavili v razmerju 79:14, da je potrebna neodvisna preiskava, če naj pride res vsa resnica na dan.

Z ozirom na to, da ima predsednik Nixon pred seboj še skoraj celotno poslovno dobo, so se povprašani v razmerju 59:31 izjavili v njegovo korist, kjer je stvar dvomljiva in nerazčiščena, da bi mogel čim boljše in s čim večjo podporo voditi ZDA do konca svoje poslovne dobe. Izguba ugleda in moči predsednika ZDA je škodljiva ZDA, pa tudi vsemu svobodnemu svetu, ki je od njih moči in veljave v svetu odvisen.

V aprilu porastle cene industrijskih izdelkov

Cene industrijskih izdelkov na debelo so pretekli mesec porastle bolj kot kdajkoli od leta 1951.

WASHINGTON, D.C. — Delavsko tajništvo je objavilo pretekli teden, da so cene industrijskega blaga v preteklem mesecu porastle na debelo največ od leta 1951, med tem ko so cene deželnih pridelkov na debelo padle. Zaradi izrednega porasta industrijskih cen je indeks cen na debelo v zadnjem mesecu porastel za 1% na 130.7 napram letu 1967, ko je znašal 100. Kar je tedaj stalo \$100, stane sedaj \$130.7! Za kratko dobo 6 let je porast izredno velik.

Cene na debelo so v marcu porastle dosti več, 2,3%, toda tedaj je bil glavni porast pri deželnih pridelkih in hrani, tokrat je pri industrijskem blagu, med tem ko je cena deželnih pridelkov na debelo precej padla. Porast cen od lanskega do letošnjega aprila znaša 11,2%, kar je neobičajno veliko.

Porast cen na debelo napoveduje porast industrijskih izdelkov na drobno v prihodnjih mesecih, ko napovedujejo vladni gospodarski strokovnjaki ustališev in morda celo malenkostno znižanje cen hrane.

Španski desničarji šli na ceste demonstrirati

MADRID, Šp. — V ponedeljek so se zbrali sredi mesta pripadniki politične desnice in zahtevali v obsežni demonstraciji odstop sedanje vlade in pozivali generalisima Franka, naj da več oblasti vojski in policiji. Prenekateri od demonstrantov so bili v modrih srajcah Falange.

Demonstracije so vodili falangisti, pri njih pa je sodelovalo kakih 5.000 ljudi, ki so vzklikali Francu, pa zahtevali odstop notranjega ministra Tomasga Garcia Goni-ja in ostale vlade.

Do demonstracij je prišlo po pogrebu nekega političnega policaja, ki je bil tekom protivladnih demonstracij 1. maja letos zahrbtno zaboden do smrti.

To je bila v dolgem času prva večja demonstracija desničarjev, med tem ko so levičarske politične demonstracije postale v Španiji vsakdanja stvar. Nekateri sodijo, da utegne privedi do spremembe v vladi.

Donald H. Segretti

SKRIVNOSTNI MOŽ — Slika kaže odvetnika Donalda H. Segrettija iz Kalifornije, ki naj bi bil tudi povezan z zdaj zloglasno Watergate afero.

Nekaznivost iščejo za pričanje o Watergate

Ko se zadeva Watergate počasi razpleta, se krivi potegujejo, da bi svoje pričevanje prodali za nekaznivost.

WASHINGTON, D.C. — Vsi tisti, ki so vpleteni v Watergate vohunjenje in njegovo zakrivanje, skušajo sedaj dobiti za svoje pričevanje zaščito pred obtožbami in kaznimi. Tako je senatni odbor, ki to vprašanje raziskuje, pozval zvežno sodišče, naj da tako zagotovo Jeb S. Magruderju, bivšemu pomočniku Bele hiše in nato direktorju v trgovinskem tajništvu, ki je obljubil povedati vse, kar ve. On s svojimi izpovedmi obremenjuje Johna Mitchella.

Prav tako se vneto prizadeva za tako zagotovo in varstvo pred sodnim preganjanjem John Dean, Nixonov pravni svetovalec do 30. aprila 1973, ki je zapleten tako v pripravo načrta za Watergate vohunjenje kot nato v njegovo zakrivanje.

Sodnik John J. Sirica je dal zagotovo varstvo pred novim sodnim postopkom H. Huntu, ki je že priznal sodelovanje v Watergate in bil za to tudi obsojen, pa mu naročil, da gre pričat pred senatni odbor. Ta odbor je predložil zagotovo varstvo pred novim sodnim postopkom tudi za obsojene Gordona Liddyja in četvorico, ki so jo dobili

VOLIVCI SO SPREGOVORILI

Pri včerajšnjih volitvah v Ohio so volivci odobrili državno loterijo v razmerju 2:1, v Clevelandu pa so odklonili predlog za zmanjšanje mestnega sveta od 33 na 15 članov. Večji del predlogov za šolske davčne naklade odklonjen.

CLEVELAND, O. — Vprašanje državne loterije v Ohio, o katerem je bilo v javnosti toliko razpravljanja, so včeraj volivci odločili. V razmerju 2:1 so loterijo odobrili in sen. Ronald M. Mottl iz Parme, ki je boj za njeno odobritev v Ohio vodil, je včeraj vesel nad odlično zmago svojega predloga izjavil, da pričakuje, da bodo prvi listki za loterijo na razpolago že s 1. novembrom 1973.

V Clevelandu je bil posebno oster boj za zmanjšanje števila mestnih odbornikov od 33 na 15 in proti temu zmanjšanju. Boj za zmanjšanje je vodila Citizens League, podpirali pa so ga posebno močno republikanci. Zanj je bil anglo-saksonski in s tem povezan del prebivalstva, proti pa so bile v prvi vrsti narodnostne skupine in črni del prebivalstva, ki so videli v predlogu za zmanjšanje števila mestnih odbornikov poskus uničiti njihovo predstavnost in zadušiti njihovo besedo v mestnem svetu in seveda v mestni upravi.

Predlog za zmanjšanje števila mestnih odbornikov je bil odklonjen s 54,6% glasov. Proti njemu je glasovalo 50.698 volivcev, zanj pa 42.045. Na zahodni strani mesta je predlog dobil precejšnjo večino, na vzhodni pa je bila še močnejša večina proti njemu. V obeh pretežno slovenskih vardah je bil predlog odklonjen, posebno odločno v 23. vardi, kjer je glasovalo za zmanjšanje 854 volivcev, proti njemu pa 1.527.

Volivci so bili včeraj nenaklonjeni predlogom za izdajo novih bondov in novim nakladam za šole in vse drugo. Odklonjena je bila večina predlogov za povečanje davčnih naklad za potrebe šol. Ljudje, ki so komaj dobro izpolnili svoje prijave državnih davkov, so se odločili proti vsakemu novemu njegovemu povišanju. Saj so šele tokrat spoznali vso težo državnega dohodninskega davka.

Volivci so bili včeraj nenaklonjeni predlogom za izdajo novih bondov in novim nakladam za šole in vse drugo. Odklonjena je bila večina predlogov za povečanje davčnih naklad za potrebe šol. Ljudje, ki so komaj dobro izpolnili svoje prijave državnih davkov, so se odločili proti vsakemu novemu njegovemu povišanju. Saj so šele tokrat spoznali vso težo državnega dohodninskega davka.

Udeležba pri volitvah je bila na splošno manjša, kot so jo pričakovali. Posebno velja to za Cleveland, kjer je šlo volit komaj okoli 30% volivnih upravičencev. To dokazuje, da se volivci niso tako hudo gnali za posamezne predloge in proti njim, ko so njihovi zagovorniki in nasprotniki trdili in upali. Poleg predloga št. 1 o loteriji so volivci v Ohio odobrili še predlog 6, ki ureja na novo vzdrževanje javne zakonodaje, ostalih pet predlogov pa so zavrnili.

Phnom Penh dobil novo oskrbo po reki Mekong

PHNOM PENH, Kamb. — Ponoči v ponedeljek so po reki Mekong priplule v Phnom Penh ladje z gorivom in drugo oskrbo, ki je postala zopet pičila. Od celega konvoja so komunisti z brega uničili le eno ladjo, 11 jih je srečno doseglo mesto, četudi so bile skoraj vse zadete.

Pakistanci se množijo

RAVALPINDI, Pak. — Prebivalstvo Pakistana se je od leta 1961 pomnožilo za 51% in je doseglo lani 64.872.000. Mišljen je pri tem sedanji Pakistan, ki obsega le nekdanji zahodni del te azijske republike. Vzhodni se je proglasil za neodvisno državo Bangladeš, ki ima okoli 78 milijonov prebivalcev.

Zadnje vesti

WASHINGTON, D.C. — Bela hiša je pozvala pravosodno tajništvo, naj pokrene, kar je treba, da ji bodo vrnjeni dokumenti, ki jih je od tam odnesel bivši predsednikov pravni svetovalec John Dean. Dokumente je Dean odnesel in zaprl v varnostni predal neke banke, ključ zanj pa izročil preko odvetnikov zveznemu sodniku Johnu J. Sirica, ki vodi sodno preiskavo Watergate afere.

COLUMBUS, O. — Senatni odbor je včeraj ponovno odklonil ustavno dopolnilo o ženskih enakih pravicah. Glasovanje včeraj je bilo 5:4 in predlog je za sedanje zasedanje, ki traja preko leta 1974, mrtev.

NEW YORK, N.Y. — Prizivno zvezno sodišče je odložilo izročitev Hermine Braunsteiner-Ryan Zahodni Nemčiji, kjer je obtožena večjega števila umorov v koncentracijskem taborišču v času druge svetovne vojne.

ADIS ABEBA, Abes. — Cesar Hajle Selasije bo v prihodnjih dneh obiskal Kairo, nato pa poletel tudi v Washington, D.C., na razgovore s predsednikom Nixonom.

BEIRUT, Lib. — Predsednik republike Sulejman Franjeh je sinoči ukazal ustavitve vseh sovražnosti med vojsko in palestinskimi gverilci na temelju novega sporazuma, katerega vrednost in trdnost pa še ni gotova. Danes zjutraj se je v mestu še vedno slišalo streljanje z mestnega roba, kjer so oporišča gverilcev.

MOSKVA, ZSSR. — Dr. Henry Kissinger je včeraj končal svoje razgovore z L. I. Brežnjevim in drugimi sovjetskimi

Iz Clevelanda in okolice

Uprava prosi— Uprava AD prosi naročnike, ki so plačali pok. Ivanu Prezlju naročnino za AD in imajo potrdila s št. 3180 do 8200, naj to sporoče upravi pisмено ali preko telefona 431-0628.

Raznašalca iščemo— Začenski s 1. junijem potrebuje AD raznašalca od E. 200 do E. 218 ceste in vključeno Lindbergh Ave., Goller Ave., Milan Ave. in Trebec Ave. Če se zanimate, kličite 431-0628.

Slovenska šola— Slovenska šola pri Sv. Vidu sporoča, da bo pouk v soboto, 12. maja zaradi priprave na MATERINSKO PROSLAVO do dveh popoldne.

Župnik iz Hinj pri Sv. Lovrencu—

Rev. Maks Kozjek, župnik v Hinjah na Dolenskem, ki je na obisku v Clevelandu in se zadržuje pri A. Koritniku na 7220 Hecker Avenue, tel. 361-0632, bo v soboto, 12. maja, ob 5. popoldne imel sv. mašo v cerkvi sv. Lovrenca. Vsi prijatelji in posebno bivši hinjski farani toplo vabljeni!

Ne bo seje— Podružnica št. 25 SZZ v nedeljo popoldne ne bo imela seje, ker je to Materinski dan.

Nov odbor— Društvo Lilija je na zadnjem občnem zboru izvolilo sledeči odbor: predsednik Lojze Mohar, podpredsed. Mojca Slak, taj. Frank Zalar Jr., blag. Matija Hočvar, zapis. Milena Dolinar, program. odbor Ivan Jakomin, Janez Tominc, Ivan Hauptman, Zdenka Zakrajšek in Peter Dragar, odrski mojster Janez Kosmač, Frank Jenko in Milan Zajec, arhivar Srečko Gaser, bara Avgust Dragar, kuhinja Zofa Malovrh, Marjanca Dragar, reditelj Stane Krule, knjižničar Frank Jenko, športni referent Peter Dragar, nadzorniki Frank Hren, Milan Zajec in Tone Stepec.

Bo Connally le prevzel kako nalogo za Nixona?

WASHINGTON, D.C. — John Connally, dolgoletni demokrat, demokratski republikanec, član J. F. Kennedyjeve administracije, tesni politični sodelavec umrlega predsednika ZDA L. B. Johnsona, je pretekli teden, ko je javno prešel od demokratov k republikancem, dejal, "da ne išče in ne bo vzel nobene vladne službe". Kljub temu se zdi, da utegne to le storiti, morda na začasni osnovi.

Tak vtis so vsaj nekateri dobili po dvehurnem razgovoru, ki ga je imel J. Connally s predsednikom Nixonom v ponedeljek v predsednikovem domu na Key Biscayne v Floridi, predno se je predsednik vrnil v Washington.

John Connally, ki je uspešno služil v Nixonovi vladi kot zakladni tajnik in bil nato na čelu "demokratov za Nixona" pri zadnjih predsedniških volitvah, je dejal, da prehaja v republikansko stranko zato, ker je demokratska stranka McGoverna, Humphreyja in Kennedyja zašla preveč na levo in sedaj republikanska stranka predstavlja ameriško sredino.

vodniki, ki jih je začel pretekli teden, in je preko Londona na poti domov,

HANOI SE V SVOJI POLITIKI V JUŽNEM VIETNAMU OPIRA NA SVOJO VOJAŠKO MOČ

Položaj v Južnem Vietnamu je negotov in predsednik Nixon je rdeče svaril, naj ne kršijo pariškega sporazuma o končanju vojne, če ne boje težkih posledic. Boji se med tem v Južnem Vietnamu še vedno vrše, četudi v omejenem obsegu, Saigon trdi, da rdeči sporazum o premirju kršijo vsaj stokrat na dan, če ne celo večkrat.

S temi napadi vznemirjajo področja, ki so pod nadzorom Saigona, onemogočajo tam ustališev in otežujejo obnovo, ko sami hite izgrajevati ozemlje Južnega Vietnoma, ki je pod njihovim nadzorom. Pri tem ga seveda skušajo tudi razširiti in privabiti vanj prebivalstvo iz vladnih področij.

V zvezi s tem je zanimivo poročilo E. Evansa in R. Novaka, ki sta se nedavno mudila v Južnem Vietnamu. Ta znana novinarja trdita, da po-

staja vsak dan očitneje, da je treba stališče o državljanski vojni v Južnem Vietnamu opustiti. Hanoi je demobiliziral svojo 3. divizijo v Binh Dinh pokrajini in z demobiliziranci zasedel vsa civilna upravna mesta po vaseh in drugih naseljih, ki so uradno pod oblastjo Viet Konga.

Hanoi je že pred leti prevzel v svoje roke vojaško stran upora v Južnem Vietnamu, Severni Vietnamci so predstavljali glavne vojaške sile in bili zastopani močno tudi v krajevnih rdečih oddelkih Viet Konga. Sedaj je Hanoi uporabil novi položaj še za prevzem vse civilne strani in javne uprave, ki naj bi bila uradno uprava "začasne revolucionarne vlade Južnega Vietnoma", torej domačih komunistov.

Evans in Novak mislita, da ta postopek Hanoia spodre-

rišče bo imel odlično možnost voditi politično propagando in če ta ne bo uspela, nov vojaški napad na Juž. Vietnam, ko bo čas za to dozorel.

V Saigonu so prepričani, da rdeči ne boje nobenih volitev v Južnem Vietnamu, ker vedo, da bi jih izgubili. Pripravljajo se med tem vojaško za vse možnosti. Južnovietnamska in ameriška poročila govore o tisočih Severnih Vietnamcev, ki grade ceste, letališča in oporišča v severnih dveh pokrajinah Južnega Vietnoma, v kolikor sta v njih oblasti. Tako so obnovili in zavarovali z raketami letališče pri Khe Sanhu in gradijo od tam skozi A Shaw dolino cesto, uporabno skozi vse leto, v neposredno zaledje Da Nanga, drugega največjega mesta Južnega Vietnoma. Da ima ta cesta izključno vojaški pomen, je na dlani.

Deli Južnega Vietnoma, ki so pod nadzorom rdečih, bodo organizirani, kot je organiziran Severni Vietnam, in z njim trdno povezani. Severni Vietnam bo tako raztegnjen vse do skrajnega juga Mekongove delte. S teh svojih opo-

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave. — 431-0628 — Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Managing Editor: Mary Debevec

NAROCNINA:

Za Združene države:
\$18.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.50 za 3 mesece
Za Kanado in dežele izven Združenih držav:
\$20.00 na leto; \$10.00 za pol leta; \$6.00 za 3 mesece
Petkova izdaja \$6.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:
\$18.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.50 for 3 months
Canada and Foreign Countries:
\$20.00 per year; \$10.00 for 6 months; \$6.00 for 3 months
Friday edition \$6.00 for one year.

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CLEVELAND, OHIO

No. 92 Weds., May 9, 1973

Kaj je bil cilj vohunjenja, katerega del je Watergate?

Ko so se bližale predsedniške volitve, so povpraševanja javnosti spomladi leta 1971 kazala, da je vodilni demokratiški kandidat sen. E. Muskie daleč pred predsednikom Nixonom. Harrisov pregled je kazal v maju 47 za Muskia in le 39 za Nixona, pri tem je Muskie še vedno pridobil. Demokratije so pridobivali na samozavesti, republikancev se je loteval strah, kaj bo, če se bo vietnamska vojna vlekla dalje.

Predsednik Nixon je iskal rešitev v zunanji politiki, ker se je čutil najtrdnjše, doma pa je delal na pospeševanju gospodarske dejavnosti, ki naj bi čim bolj zmanjšala brezposelnost in ustvarjala nova delovna mesta in dober, obilen zaslužek. Uspelo mu je izboljšati odnose s komunistično Kitajsko, uspelo mu je končati spore z Moskvo in ustvariti tako možnost za končanje vojne v Vietnamu. Ker je tudi doma izgledal položaj boljši, saj je bilo dela dovolj in zaslužka tudi, četudi se cene rastle, bi stvaren, trezen pro-ucevalec položaja moral priti do zaključka, da bo predsednik Nixon brez posebnih težav lahko izvoljen za nova 4 leta, če se ne bo res kaj prav posebnega zgodilo.

Vesti iz republikanskih vrst in iz Bele hiše so trdile, da hoče predsednik Nixon mogočno, prepričljivo zmago, ne tako pičle, kot je bila ona leta 1968.

Nixonovi sodelavci in organizatorji njegove volivne kampanje, — sam je bil takrat preveč zaposlen s predsedniškimi posli, da bi mogel vse neposredno nadzirati, hotel pa se je dejansko tudi izogibati vroče strankarske volivne borbe, — so izdelali obsežne načrte, ki naj bi Nixonu zagotovili zmago na vsak način in z vsemi sredstvi.

Najprej so poskrbeli za obsežna denarna sredstva. Še predno je stopil v veljavo zakon, ki je zahteval zapisek vseh darovalcev in njihove vsote, je bilo v Nixonovem volivnem skladu baje že preko 20 milijonov dolarjev. Denar je še kasneje prihajal v velikih vsotah v blagajno odbora za ponovno izvolitev predsednika.

Organizacija volivne borbe zahteva temeljite priprave, treba je poznati nasprotnika in njegove načrte. Zato so se vodniki Odbora za ponovno izvolitev odločili pazljivo slediti delu v demokratiških vrstah že v času primarnih volitev. Njihov cilj je bil dognati, kateri od kandidatov, ki imajo možnost doseči imenovanje demokratske stranke, bi naj bil kandidat, ki bi ga Nixon najlažje premagal. Pri pregledu položaja so prišli do zaključka, da bi bil to sen. M. McGovern. Sedaj niso le pazljivo sledili primarnim volitvam demokratov, ampak so iskali tudi možnosti vpliva na njihov potek.

Spravili so svoje ljudi v okolico sen. E. Muskia, ki so ga smatrali za najnevarnejšega in najmočnejšega demokratskega tekmeča, ko so prišli do zaključka, da sen. E. M. Kennedy ne bo kandidat. Ti republikanski delavci v Muskievi okolici so svoje gospodarje sproti obveščali, kaj se vse tam godi, pa skušali istočasno napor sen. Muskia in njegovih pomočnikov za dosego imenovanja sabotirati, kjer in kadar se je priložnost ponudila. Vladni raziskovalci Watergate afere in vsega, kar je z njo zvezano, trdijo, da imajo za to dokaze.

Ali so bili res republikanski agenti krivi, da je Muskie po prvih odličnih uspehih tako naglo in usodno začel izgubljati, ni mogoče trditi na osnovi doslej zbranega gradiva, vsekakor je pa to verjetno. V dobri meri je sen. Muskie izgubil svoj vodilni položaj v primarnih volitvah in v tekmi za imenovanje zato, ker je v borbo stopil sen. Humphrey, ki je iskal oporo v nekako istih plasteh kot Muskie. Brez tega bi verjetno Muskie prevladal kljub vsem naporom republikanskih "obveščevalcev" in saboterjev v njegovi okolici.

Republikanski agenti naj ne bi bili le sabotirali napore sen. Muskia, ampak naj bi bili prav tako vneto in spretno podpirali napor sen. McGoverna. Odbor za ponovno izvolitev predsednika je začel obsežno "obveščevalno" delovanje že v zgodnji pomladi 1972, pa ga nato nadaljeval vztrajno in širokopotezno vse do 17. junija, ko je prišlo do nesreče v Watergate, kjer so prijeli petorico, ko je vdrla v glavni urad demokratske stranke, da pospravi prisluškovalne naprave, ki jih je preje tam nastavila. Njihova nadaljna raba ni bila več potrebna in verjetno tudi ne več varna.

Ze prva povpraševanja in zasliševanja so pokazala, da so prijeli najeti obveščevalci Odbora za ponovno izvolitev predsednika. Kmalu je postalo precej jasno, da vodi nit od njih ne le v Odbor za ponovno izvolitev predsednika, ampak tudi v samo Belo hišo.

Watergate bi mogel biti usoden za potek volitev, tako so odločili vodniki Odbora za ponovno izvolitev predsednika in ga sklenili na vsak način zakriti. Morda bi bili tudi uspel, da so bili spretnejši in v svojem odnosu do soljudi

in sodelavcev bolj tovariški. Vse kaže, da je prišlo med soudeleženci do trenj in sporov, ki so privedli do izpovedi in razkritja celotnega delovanja, vendar šele potem, ko je bil predsednik Nixon že z izredno večino ponovno izvoljen za predsednika ZDA. Vodnikom "obveščevalne" in tistim, ki so zakrivali Watergate vohunjenje in vlom, je zrastla samozavest. Bili so prepričani, da so zmagali in da so varni ter trdno v sedlu.

Oblastni so se spustili v boj s Kongresom in sredstvi javnega obveščanja, pa te s tem pognali v še ostrejši odpor in bolj skrbno brskanje in stikanje za grehi administracije in posebno še za ozadjem Watergate.

Posebno spretnost je pokazal zvezni sodnik, ki je Watergate preiskoval in vodil razpravo, pri kateri je bila sedmorica obsojena, med njo McCord in Liddy.

Predsednik Nixon je v svojem govoru pretekli teden dejal, da gresta obe glavni stranki pri volitvah čisto preko sprejemljivih meja, da kršita načela politične morale in se ravna po načelu, da cilj posvečuje sredstva. Delno je to res, toda tako daleč kot lani republikanci menda še ni nikdar šla nobena stranka. Čas je, da ukrenemo vse možno in potrebno, da ne bo mogla nobena nikdar več tako daleč iti!

BESEDA IZ NARODA

Generalu Ivanu Prezlju v spomin

EUCLD, O. — Ne spominjam se, kdaj sem ga prvič srečal. Tako teden dni pred Božičem me je vselej oglašil, da po njem sem obnovil naročnino za ta list. Vselej se je dolgo zamudil v pogovoru. V hoji je kazal, kaj je po poklicu bil. Njegova lastnost je bila tako neponarejena, da je izžareval v razgovoru poštenost duha, ki osvaja. Ko sva se enkrat v razgovoru dotaknila kraja, kjer je bil rojen, sem začudeno se spomnil, da je moj oče velikokrat pripovedoval o "vahmajstru" Prezlju, ki je bil v Novi vasi na Blokah. In Ivan je bil njegov sin... Seveda, ko se je komaj, ko je bil dve leti star, njegov oče v službeno mesto drugam preselil, se rojstnega kraja ni več spominjal. Z vidnim zanimanjem je gledal fotografije, ki sem jih kazal. Ves zavzet je bil, ko sem mu pokazal notranjščino cerkve sv. Mihaela pri Fari na Blokah in krstni kamen, pri katerem je njega in mene obšla krstna voda. (Pripomnim: Fotografije mi je bil poslal župnik Andrej Makovec, ki je l. 1967 bil za par dni tu. Krstni kamen pa sedaj ni več pod korom, je premeščen pod prižnico v prezbiteriju. Poslal mi je fotografiji od prejšnjega, ki sem ga omenil, in tega, ki je sedaj na novem prostoru.) Od takrat sva po tem spoznanju bila še bolj navezana na pogovore. Vselej sem z užitkom poslušal njegova doživljanja. Saj je bil v svojem obnašanju tako neprisljen in preprost, da si čutil njegovo iskrenost, da si ga moral spoštovati in ceniti.

Nekoč sem mu bil omenil Vladimirja Vauhniko knjigo: Nevidna fronta. — Saj v tej znameniti knjigi je na str. 14 "generalstabi častnik" (pokojnemu Vladotu napisal) — general Ivan Prezelj. Tako je tudi med str. 256 in 257 slika generala (Prezlja), ki ga kaže v civilni opravi. Omenjeno je, da ga avtor v svojem delu obveščevalne mreže imenuje (polkovnik J.). Tam ga srečamo pod to oznako sodelavca Vauhniko, ki so obveščali zavzete o nemški vojski. Zdi se mi, da je ta izvidniška tajna organizacija pospešila razkroj in konec nacizma mnogo več kot tako razvpita Titova herojska "Osvobodilna fronta". — Škoda, če ni rajni Ivan zapustil kaj napisanega o tem svojem sodelovanju, bi marsikaj iz njegovega življenja bilo doprinos zgodovini, ki bo nekoč objektivno podala tisto stanje. Res je v uvodniku tega lista zgoščeno napisano (25. aprila 1973) njegovo življenjsko delo, vendar bi si želeli, da bi še in še o njem brali.

Pokojni je izredno rad potoval. Pred nekaj leti mi je pripovedoval o turi, ki je skupino potoval v Palestino, Egipt, Grčijo — tam v Atenah je kot jugoslovanski vojaški zastopnik živel — Akropola mu je bila zna-

na iz časa takratnega bivanja — in Španijo. Kot vojaka strokovnjaka ga je predvsem zanimala revolucija, ki je bila v Španiji nekak uvod v drugo svetovno vojno. Lep vtis je napravilo nanj svetišče, ki ga je general Franko v Santa Cruz del Valle de los Caidos dal napraviti padlim bojevnikom civilne vojne. Na skalnatem griču stoji 120 metrov visok križ. Povprečnik meri 40 m. Pripovedoval mi je, kakšen umotvor je. V podzemskem svetišču je, ki je ves obložen z marmorjem in je daljši kot bazilika sv. Petra v Rimu. V tem svetišču, ki je spomenik vsem žrtvam državljanske vojne, ki so padli na obeh straneh brez razlike. Tako je bil odlok Franko, ker po smrti ni nobene razlike. — Kakšno nasprotje med Titom in Frankom! Še nad četrto stoletja po revoluciji svojci teh, ki so nekatere še žive zagreblji v Kočevske jame, ne vedo, kje trohne njih kosti...

Za ta pogovor mi je dal v spomin razglednico, ki jo bom ohranil. Predočuje križ. Rekel mi je, da je natančno v navpičnem merilu pod križem na skalnatem griču — v velikem oltarju. Les ali drevo za ta križ je lastnorčno posekal Franko. Na razglednici, ki na neobtesanem deblu kaže v neizrazno trepeti agoniji Kristusa, mi je povedal, da križ ni viden, ostane v temi, dokler duhovnik, ki daruje sv. mašo, ne pride do spreminjavanja. Ob posvetilnih besedah se križ razsvetli. Nanj je to naredilo neizrazen vtis. — Na dopisnici je napisano: Ivan Prezelj, 29. sept. 1968. Nedvomno je ta dan bil tam.

Ne bom ponavljal, kar je bilo o njegovem odhodu v večnost o njem napisano. Dvomim, če je kdo tu, ki je bil brez svojcev, sorodnikov, da bi se, kot se je njemu, oddolžilo v časten spomin toliko ljudi. Saj vsak, kdor se je z njim kdaj srečal, je nanj kot name naredil izreden vtis. Odslej ga ne bomo več v življenju srečali... Ni bil samo vojak v obrambo domovine. Še iz drugega vidika je bil bojevnik in v tem, kar je apostol sv. Pavel v prvem pismu Timoteju naročal: "Bojuj dobri boj vere, sezi po večnem življenju, za katerega si bil poklican in si tako lepo izpovedel pred mnogimi pričami." (I Timoteju, 6, 13.) V drugem listu, istemu Timoteju, je iz rimske ječe napisal apostol Pavel malo pred svojo smrtjo svoje zadnje pismo in kar je njemu, naj v prenešenem pomenu velja tudi generalu Ivanu Prezlju. Na sam največji praznik Vstajenja ga je Vsemogočni poklical po plačilo. Na koncu je lahko o sebi povedal:

"Dober boj sem dobojeval, tek dokončal, vero ohranil. Odslej mi je pripravljena krona pravice, ki mi jo bo dal oni dan Gospod, pravični sodnik; pa ne sa-

mo meni, ampak vsem, ki v ljubezni pričakujejo njegov prihod." (2. Tim. 4, 7, 8.)

Spočij se v tuji zemlji, uživaj neminljivo plačilo! Slava Tvojemu spominu!

M. T.

Vabilo v Gollinwood!

CLEVELAND, O. — V kalendarju prideditev ni bilo nič omejneno, da se Slovenska šole pri Mariji Vnebovzeti pripravljajo na Materinsko proslavo. Uči se petja, rajanja, igrice.

Ker so šmarnice v mesecu maju ob nedeljah ob 2h popoldne, vas lepo vabimo, da se teh udeležite, da damo skupno hvalo nebeški Materi. Ob 3h popoldne pa bo v Šolski dvorani podan program tudi zemeljskim materam.

Matere lepo prosimo za pecivo. Vas pa, dragi prijatelji, lepo vabimo, da pridete v dvorano in se z otroci veselite lepega družinskega praznika.

Šolski odbor

Strašno bogoskrunstvo v Marijinem sveltšču na Brezjah

LJUBLJANA, Slov. — V noči od Velikega ponedeljka na Veliki torek, tj. od 23. na 24. aprila, so neznan iz tabernaklja božjepotne cerkve na Brezjah odnesli monštranco in ciborij, v Marijine slike na stranskem oltarju pa so odtrgali obe kroni. Po približnih cenitvah je škoda za okroglo 20 milijonov starih dinarjev.

Gvardijan frančiškanskega samostana na Brezjah je v torek, 23. aprila, zjutraj, opazil, da je nekdo ponoči vlomil v tabernakelj na glavnem oltarju. Ko je poklical sobrate, so ugotovili, da manjkata tudi obe kroni na Marijini sliki na stranskem oltarju. Iz tabernaklja so storilci odnesli dragoceno monštranco iz leta 1893. Visoka je bila okrog 65 cm; izdelana je iz zlata in srebra in je okrašena s številnimi dragimi kamni in umetniškimi emaljmi. To monštranco uporabljajo na Brezjah le za največje praznike. Tako so jo nosili pri velikonočni procesiji in je zato ostala v tabernaklju še nekaj dni. V tabernaklju je bil tudi drag ciborij iz baročne dobe, iz točnega srebra in pozlačena. Ciborij je bil poln posvečenih hostij in tudi v monštranci je bilo Najsvetejše. Nobenega sledu ni, kaj naj bi storilci naredili s posvečenimi hostijami.

Manj sreče so imeli vlomilci s kronama na milostni podobi Marije Pomagaj. Odrtrgali so ju in odnesli, toda na srečo sta bili to brezvredni kroni, ki sta krasili kopijo milostne podobe, delo p. Blaža Farčnika. Prof. Kopore namreč prav te dni slika kopijo brezjanske Marije Pomagaj za kapelo v Sloveniku v Rimu. V ponedeljek je sporočil, da bo v torek spet prišel delat, zato so sliko sneli z oltarja in jo prenesli v prostor, kjer je slikar navadno delal. V oltar pa so postavili kopijo. Tako je prava podoba na srečo ostala nedotaknjena, na kopiji pa je še vedno videti luknje, iz katerih so iztrgali zločinci kroni.

Po vseh znamenjih sodeč so setatovi skrili v cerkvi in se pustili vanjo zakleniti. Čeprav zakristan skrbno vsak večer pregleda cerkev, je še vedno v njej veliko koticov, kamor se je mogoče varno skriti. Ponoči so opravili svoje umazano delo popolnoma v miru in nemoteno. S silo so vlomili v tabernakelj na glavnem oltarju. Vrata sama niso poškodovana, le zapahi so zviti in uničeni. Vlomili so tudi v tabernakelj na stranskem Marijinem oltarju. Po opravljeni tatvini so od znotraj na silo zaprli cerkvene vrata in izginili. Baje je bilo v poznih nočnih urah slišati dva avta, ki sta peljala po stranski

poti, psi pa so nenavadno divje lajali. Cerkev na Brezjah je s to tatvino zelo oškodovana. Še večja pa je moralna škoda. Oskrunitev Najsvetejšega pričja, da se tatovi te vrste ne ozirajo na prav nič in da jim ni sveta nobena stvar. Zločin na Brezjah je vreden vse obsodbe.

V Marijinem svetišču so romarji, ko so zvedeli za ta žalosten dogodek, začeli takoj z motivijo zadoščevati za bogoskrunstvo. Opravili so že tudi javno zadostilo pobožnost.

(Po "Družini" od 6. t. m.)
P. S. — Oblasti so čez par dni izsledile tatova v Ljubljani in rešile ukradene predmete.

Kansaske droblinice

KANSAS CITY, Kans. — 1. "Le eno je potrebno" — Baraga.

Tako lepe knjige, kot je Baragov življenjepis, že dolgo nisem čitala. Že ime pisatelja — Mauserja — ki zna iz malenkosti napraviti zanimivost, nam jamči, da je "Le eno je potrebno" zelo zanimivo napisano. Pisatelj posveti veliko pozornost vsem osebam, ki so na kak način vplivale na značaj glavnega karakterja, Barage. V svoje pripovedovanje o velikem indijanskem misijonarju je Mauser vpletel tudi zgodovinsko dobo Slovenije, okupacijo Francozov. "Napoleon reče: Ilirija, vstan! Vstaja, izdiha: Kdo kliče na dan?"

Ta roman božjega junaka bi moral čitati vsak Slovenec, vsi, ki ljubijo slovo čtivo. Knjigo so izdali slovenski lazaristi v Kanadi. Okrog tisoč izvodov še imajo. Bilo bi res škoda, da bi tako lepo branje ostalo na policah. Broširana knjiga stane samo \$2. Naroča se pri:

Rev. Janez Kopač
739 Browning Line
Toronto, Ont., Canada
M8M 3V7

2. Slomšek.

Takole je nekoč govoril Slomšek svojim bogoslovcom: Vi ste moje veselje. Mladi ste. Mlado srce mora ljubiti, kajti ljubezen je njegovo življenje. Če ne ljubi Boga, Kristusa, potem ljubi svet in kar je na svetu: Poželenje oči, poželenje mesa in napuh življenja. Pa se tudi s svetom pogubi. Vi ste mladi; imate srce, ki išče ljubezni. Vse je odvisno od tega, komu boste darovali svoje srce, najdražje, kar imate. "Sin moj, daj mi svoje srce!" vam govori Bog, tako pa tudi svet. Prijatelji dragi, na razpotju ste itd. V istem govoru jim je tudi priporočal — in to velja tudi dan: "Ljubite Boga, sv. Cerkev, svojo škofijo (faro) in svoj domovino." Vtisnimo si ta stavek v spomin in se po njem ravnamo...

Slovenci premalo molimo, se premalo priporočamo svojemu svetiškemu kandidatu. Toliko ljudi je neozdravljivo bolnih. Da bi se le zaupanjem obrnili k Slomšku! Ako je volja božja, bi bili uslišani in ozdraveli. Čudeži so dokaz svetništva. Brez njih noben kandidat ne more do časti oltarja. Izprosimo si čudežev. Mala Terezika je tako hitro prišla na oltar, ker so se ji ljudje priporočali in jo klicali na pomoč. Lahko je potem sipala rože na zemljo. Slomšek jih bo tudi...

3. Šmarnice.

Maj! Najlepši mesec leta. Sv. Cerkev ga je Mariji poklonila. Vse najlepše cvetje, vse ljubezen Kraljici maja, Kraljici sre! Vsa katoličana, vreden svojega imena, bo vsaj kaj malega storil v čast in veselje Mariji — v svoje dušno dobro... Če nimamo knjige "Šmarnice", pa poiščimo kako drugo knjigo o Materi božji. Preberimo vsaj en odstavek in se pogledimo vanj. Razmišljajmo, kaj smo čitali in se s tem duhovno obogatimo...

Ni časa? Zaprimo TV in dobimo čas.

V naši cerkvi sv. Družine imamo šmarnično pobožnost vsako jutro po sv. maši. Molimo lavretanske litanije in potem dobimo blagoslov z Najsvetejšim. G. župnik je pripravil faranom, naj doma molijo skupno rožni venec. Naj ta skupna molitev, položena k Marijinim nogam kot vrtnica, trga Kraljico rož milosti iz njenih rok, da se bo ozrla na naše družine.

4. Mohorjevke.
Kdor hoče imeti svoje ime tiškano v Kalendarju za l. 1974, naj se požuri z naročilom. Kdor hitro da, dvakrat da. Ne odlašajte! Ako bi p. Odilo še živel, bi takole napisal svojo reklamo za mohorjevke: Hitite z naročilom! Takoj sedite k mizi, napišite naročilnico in ček za \$6 (mogoče dodate še kak dolar povrhu) in jo takoj pošljite v Celovec Mohorjevi družbi. Če neradi pošiljate sami denar, pa pojdite k svojemu poverjeniku ali ga pokličite, da pride k vam in vam odvzame skrb. Čas beži, ne sedi... Hitite, prosim!

Položite svoj dar
Mohorjevi na oltar!

5. Za lepoto treba trpeti.
Zlate uhanne med sestre Rezičke, ceno za odrezane lase, sem torej lahko imenovala svojo lastnino. A čakalo me je še najhujše — operacija uhljev. Čitam, da v Ameriki take operacije opravi zdravnik. Pri nas na deželi nisimo zapravljali denarja za take malenkosti. Ko se je oče vrnil proti večeru s polja, se je malo začudil moji ostrizeni glavi, a je bil takoj pripravljen, da mi napravi luknje v uhljih. Poiskala sem dve bučiki in kos mihi la ter našgala samovar. Uhljev sem položila na mlo. Oče je razkužil buciko v plamenu in jaz sem s trepetajočim srcem in zaprtimi očmi pričakovala tistega, kar je moralo priti... Naenkrat sem začutila bolečino in široko odprla oči. Bucika je že bila v uhlju in jo je bilo treba samo še usločiti. To je pa bolj bolelo, ker je trajalo nekaj sekund. Drugi uhlj je delil usodo prvega. Ko je bilo vse končano, sem si junaško obrisala solze, ki so bile kar same pritekale in se trkljale po licih. Rezička je med operacijo zbežala iz hiše...

Kaj je bilo narobe pri "operaciji", ne vem. Prisdadilo se je. Uhlja sta bila rdeča kot petelinov greben. Otekla. Kar od glave sta štrlela. In bolela! Mama mi je polagala neke liste na nje, da je "ven vleklo". In je res pomagalo. Včasih taka domača zdravila bolj pomagajo kot zdravnikova. Seveda, ne vselej. Ko je začelo teči iz uhljev, so ponehale tudi bolečine in ostali sta samo dve luknji, ki sta čakali na zlata obročka s sinjimi kamenčki. Dan, ko ju je oče vtaknil tja, kamor sta spadala, je bil zame dan popolnega veselja — in ponosa!

Moji krasni uhani so me spremljali na učiteljske in v samostan. Na predvečer probleme sem jih dala svoji prijateljici. Lani je umrla. Najbrž jih je vzela s seboj v grob — če jih ni niso prej odvzeli gestapovci.

S. M. Lavoslava

O kavi in srcu

Ameriški raziskovalci so dokazali zvezo med kavo in srčnimi obolenji. Kdor popije več kot pet skodelic kave na dan, pravijo, se izpostavlja dvakrat večji nevarnosti srčnega napada kot tisti, ki se ne krepcajo s to pijačo. Po mnenju raziskovalcev je med kavo in srčnimi obolenji znatno tesnejša zveza kakor med kajenjem in infarktom. Svoje trditve opirajo na pregled bolezanskih slik v ZDA, Kanadi, Izraelu in na Novi Zelandiji.

Ni še znano, zakaj je kava bolj nevarna kot čaj. Za zdaj niso ugotovili vzročne zveze med teinom in srčnimi napadi.

PETELIN IN GOSAK

POVEST

Črtica iz vasi. Spisal Kr. Ks. Meško

"Eh, kaj šolo," je ugovarjal Tonče, kateremu se v šoli ni nič kaj dopadalo, ker je moral tam kaj mirno sedeti, poslušati učitelja in odgovarjati, če je sploh kaj znal, kar pa je bilo le tako bolj redkokdaj. "Kaj boš zidala šolo, saj je že vendar ona pri cerkvi dovolj. Da bi še te ne bilo!" je žalostno vzdihnil ter podpiral z levico prednjo steno stavbe, ki je bila najvišja ter se mu je začela že nagibati v stran.

"Jaz pa zidam cerkev," je povzel s tankim, a odločnim glasom Karlek, ki se je spomnil pri bratovih besedah cerkve, kjer je bil zadnje nedeljo z očetom, in katere krasote se ni pozabil. A ker je bil premajhen, da bi segnil na vrsto po opeko, si jo je hotel vzeti raz kupček, katerega je bil tik sebe nakopčil Tonče, da bi imel takoj vse pri roki. A ni je dobil.

"Pusti!" mu je odločno zabranil Tonče. "Opeko potrebujem jaz. Sicer pa si ti še premajhen za zidanje. Opeka bi ti padla na nogo ter te ranila. Sedi rajši tja na kolca ter gledaj mene in Jerico, da se kaj naučiš."

A Karleku ta ukor in bratovo povelje ni bilo po godu. Par hipov je osuplo in nemo gledal brata. Potem pa je potisnil kratki mesnati palec med rdeče ustnice, ki so se mu začele kremeniti na jok. A da se njegova srčna žalost ni zčila v grenke solze, je preprečil prizor, katerega je zagledal v tem hipu pred kolarnico, in katerega Tonče in Jerica še nista zapazila, ker sta bila vglobljena in zamišljena v svoje stavbe.

Okrog ogle sta se namreč pritirala z največjo naglostjo domači — begun — je že komaj sopel. Kljun je imel široko odprt; vrat je stegoval in glavo je molel daleč naprej, da bi laže bežal; rdeči greben mu je krvavel, kajti sosed mu je pri boju zadel na njem precejšnjo rano; peroti so mu bile povešene, in njih konci so se pri begu dotikali zemlje. Rdeče, izbuljene oči so obupno iskale kakega zavetišča, kjer bi se mogel skriti pred sovražnikom, ki je bil tesno za njim ter se je med begom zaletaval besno vanj.

Nemara se je vzbudil v srcu domačina ugasli pogum, ker je videl v kolarnici otroke, nemara je spoznal brezuspешnost bega, saj so mu vendar moči že tako opešale, da ni mogel dalje; kratko malo, ustavil se je hipoma, obrnil se proti zasledovalcu ter se mu odločno postavil v bran. Začela sta se zopet zaletavati drug v drugega ter se kuzmati z ostrimi kljuni.

"Ha, Tonče, ha," je opozarjal Karlek brata ter, iztegnivši debelo roko, kazal z okroglim, rdečim kazalcem na boreča se petelina. "Glej, sosedov picek našega zopet kuzma."

"Oj ti razbojnik grdi, roparski," se je razjezil Tonče ter skočil po koncu, stavba pa se mu je pri tem zrušila. "Čakaj, ti neprisidiprav, pokažem ti pot domov, da se ne boš vedno klatil po vasi ter mučil našega piceka."

Pograbil je oster ogel opeke, ki se mu je ravnokar poprej odkrušil od celega kosa. Jezno ga je zavihel proti petelinu. "Kruk!" je na kratko jeknil Kranjčev petelin ter se zvalil na trato. Par hipov je ril z glavno po travi, s perotmi je krilil okrog sebe, noge so mu krčevito podrhtavale — čez par trenutkov pa je ležal mirno na zeleni, okrvavljeni travi.

Ostri kos opeke ga je bil zadel ravno v glavo ter mu zadel smrtno rano.

"Kuruk-kuruk-kruk!" je začel

vpiti na vse grlo domačin, ko je videl sovražnika mirno ležečega pred seboj. Parkrat ga je v krogu obšel, polagoma in previdno, krilil s perotmi ter pazno motril sovražnega druga.

Ko pa je videl, da se oni več ne dvigne, ne vzbudi, je zaplahotal s krili, se mogočno razkoračil pred mrličem, stegnil lepi, lesketajoči se vrat, ponosno povzdignil glavo, strelsel rdeči greben, ki mu je še vedno krvavel, ter zapel zmagonosno in slavodobitno:

"Kikiriki!"

Potem pa se je besno zagnal v mrtvega, ne branečega se nasprotnika ter ga začel neumisljeno obdelovati s kremplji in krili. Vmes pa je kričal in klical svoje verne družice z glasnim: "Kurukuru..."

In od vseh štirih dvorišnih strani so hitele kokoši na klic svojega vodje ter se zbirale okrog njega.

One, ki so marno brskale po smetišču, so privzdigovale glave, in ko so se prepričale, da jih res kliče njih načelnik, so opustile svoje delo ter sledile klicu. Druge, ki so si iskale hrane v hlevih, so poletavale skoz okna. Jedna je začela kokodakati nekje v parni, nekaj jih je prihitelo s skednja, jedna se je prikazala na senu nad listnjakom. Par hipov je zrla na dvor, kakor bi se hotela prepričati, se je li res pripetilo kaj posebnega, in izrednega, kar bi bilo sploh redno, da zapusti seno. A ko je slišala, da postaje kukurukanje in kokodakanje glasneje in glasneje, je tudi ona zakokodaknila, počenila na trebuh, razprostrla trda, rjavkasta krila, se odbila z nogami ter vzletela na kup slame tik listnjaka. Potem pa je urnih in gostih korakov drobila h kolarnici.

Tako se je malo ne vsa kokošnja obitelj zbrala ob mrtvem petelinu, glasno kričec.

Tonče je še vedno stal na prejšnjem mestu ter gledal in motril ves prizor kakor okamenel, onemel. Bilo mu je, kakor bi ga kdo udaril po glavi. Vrelo in šumelo mu je v njej, kakor vre in šumi v kotlu krop, katerega vzbarkava mogočen ogenj, plamtčič pod medenim kotlom.

"Kaj si storil!" se mu je začela očitajoč oglašati vest. Pomisljal je, kaj bodo rekli k njegovemu nesrečnemu činu sosedovi, ki so petelina visoko čislali, in kaj oče in mati. No, kaj dobrega se iz tega gotovo ne bode izcimilo.

Jerica je istotako plaho zrla na mrtvo živalco. Tudi ona se je začela bati zlih posledic.

Le Karlek je ostal povsem miren in ravnodušen.

"Glej, Tonče," je besedičil ter kazal na petelina, "glej, picek noče več vstati."

"Ubil si ga!" je plašno vzkliknila Jerica.

"Ubil!" je kakor zvest odmev žalostno in pobito ponovil Tonče. V duhu pa je že videl, kako jemljejo oče šibo raz polico za vrati.

Stopil je iz kolarnice, hoteč se popolnoma prepričati, je li res ta nesrečni kos opeke prizadejal petelinu smrtni udarec.

"Š-š-šuha," je podil kokoši strani. Potem pa je začel potipavati in preobračati petelina, kakor bi iskal, še li plamtji kje kaka iskrica življenja.

Jerica in Karlek sta mu sledila.

Jerica je počenila ob petelinu, Karlek pa je pokleknil na gola kolena v majhno, nekoliko rjavkasto travo. Oprezno in vestno sta opazovala petelina in brata.

"Mrtev je — res!" je slednjič žalostno in obupno potrdil Tonče.

(Dalje prihodnjič)

Z barbari pride zdravilni "Ra"

Rabarbaro so v Rim prinesli barbari s Kitajskega in tu so zelo hitro odkrili njene izborne zdravilne lastnosti.

Rabarbara (Rheum) je najprej rasla na Kitajskem, v južnem Tibetu in Burmi. Tam so jo poznali že pred pet tisoč leti kot zdravilno rastlino "ra". V našo civilizacijo so jo prinesli barbari in to v sam Rim, kjer je tudi nastala skovanka rabarbara. Se danes pa prihaja največ rabarbarinih korenin ali korenin v prahu prav z Kitajske, kjer jo nabirajo pred cvetenjem divje rabarbare.

Bolj natančna botanična knjiga vedno omenja dve sorti rabarbare: južnokitajsko in tangutsko rabarbaro, zadnja pa je v Evropi bolj razširjena. Glede zdravilnosti obema različicama pripisujejo enak učinek. Rabarbara si je našla prostor v le redkih vrtovih, čeprav kot kultura dobro uspeva zlasti v dobri vrtni zemlji.

Rastlina poganja iz mesnatega podzemnega stebra — predvsem tega ceni zdravilstvo — nadzemske peclje pa poznamo kot okusen kompot, sok ali marmelado. Listi so veliki in krpati. Cveti junija, rabarbarini cvetovi pa so beli.

Zdravilnost dajejo rabarbari naslednje korenike snovi: antrakinonovi derivati, čreslovine, škrob, urea, večje množine emodina, kalcijevega oksalata ter vitamina C.

Rabarbarina korenika ima lahko dvojni učinek: odvisno od količine pospešuje prebavo ali pa jo nasprotno zavira. Za zaprtje ali leno črevesje je najbolj ustrezna količina ena čajna žlička korenike v prahu za eno skodelico vode. Samo četrtina te količine pa ima popolnoma nasproten učinek (ena žlička zadostuje za štiri skodelice) in jo priporočajo pri driskah, želodnem ali črevesnem katarju itd.

Odvajalnih sredstev je med zdravilnimi rastlinami ali tabletami cela vrsta. To, kar odkljuje rabarboro, pa je, da jo lahko damo otrokom ali velja, da tega odvajala — tako je tudi z drugimi — ne gre jemati predolgo, ker tako z navajenostjo zgubi svoj pravi učinek. Pri rabarbarini uporabi se tudi poveča količina izločenega seča, ki je tudi nekaj temnejše barve.

Od nadzemnih delov pozna ljudsko zdravilstvo samo peclje,

listi pa nikakor niso uporabni, ker so organizmu škodljivi. Ščavnata kislina, ki jo vsebujejo peclji, deluje blago odvajalno, pospešuje pa tudi izločanje seča. Poznamo več vrst predelave pecljev:

*rabarbarin sok: tega priporočajo še posebej vročičnim bolnikom, ker gasi žejo,

*kompot oslajen z medom je zelo krepilen za rekovalscence,

*marmelada, ki jo bolj redko kuhajo, prav ugodno deluje na črevesje, ki se med boleznijo kaj rado poleni.

Rabarbarin sok vsebuje še neko neugotovljeno in neraziškano snov, ki varuje zobe: uživanje soka priporočajo ljudem z zelo tenko in občutljivo zobno sklenino.

Kdo je duševno bolan?

Poskus profesorja za dušeslovje je postavil stanje v umobolnicah ZDA v kaj čudno luč.

Dr. David Rosenhan, profesor dušeslovja in prava na univerzi Stanford blizu San Franciscosa v Kaliforniji, je naredil zanimiv poskus: Dogovoril se je s sedmimi svojimi tovariši, da so se vsi prijavi v raznih bolnicah kot duševno bolni. Vsi so povedali, da jih skrbi njih duševno stanje. Pri pregledu so bili spoznani za duševno bolne in sprejeti na zdraviljenje. Po osmih tednih so jih izpustili kot "poboljšane", a ne ozdravljene.

Tekom bivanja v bolnici so jih hranili s "trankvilizerji", pa le redko koga zdravili duševno. Edini, ki so začeli sumiti, da novi bolniki niso blazni, so bili nekateri drugi bolniki. Zdravniki, njih pomočniki in sestre niso prišli nikoli na misel, da so novi bolniki prav tako normalni — ali pa še bolj — kot oni sami.

Znanstveni dopisnik "San Francisco Chronicle" David Periman, ki je poročal o dr. Rosenhanovem poskusu v časopisu "Science", je označil tega za zanimiv poskus v raziskavanju dušeslovja. Poskus postavlja v kaj čudno luč naše umobolnice, prav tako tudi diagnostične metode za ugotavljanje duševne bolezni in

navodila, s kakšnimi znaki je v zvezi posamezna bolezen.

Prof. Rosenhan je svoje sodelavce skrbno izbral. Vsi so bili po vseh pravilih "normalni", nobeden še ni bil nikoli duševno bolan. Trije med njimi so bili dušeslovci po poklicu, eden zdravnik za duševne bolezni, eden ugleden slikar, eden študent dušeslovja in ena gospodinja. Sprejeti so bili v 12 različnih bolnišnic na vzhodu in zahodu (torej so bili nekateri v dveh ali več bolnicah), kjer so se prijavi pod napačnimi imeni. Nekateri so povedali svoj resnični poklic.

Vsi so pri pregledu pripovedovali isto zgodbo: da slišijo glasove, ki se jim zde votli in prazni. Pritoževali se niso zaradi nobenih drugih znakov, na vsa vprašanja zdravnikov pa odgovarjali po resnici. Po sprejemu v bolnice niso simulirali (igrali) nikakih znakov bolezni. Ko so jih vpraševali, kako jim gre, so odgovarjali, da zelo dobro in da so znaki bolezni, zaradi katerih so prišli v bolnico, izginili. Obnašali so se v vsakem oziru normalno, le zaradi bojzani, da bi odkrili njih zvijačo, so bili nekoliko nervozni.

Samo ena bolnica, v kateri so bili normalni ljudje spoznani in zdravljeni kot duševno bolni, je bila v zasebni lasti, vse druge pa državne, nekatere stare, druge nove. Sedem "poskusnih prašičkov" je bilo spoznanih za shizofrenike brez omejitve, samo eden pa kot žrtev duševne potrosti.

Ko je dr. Rosenhan po dovršenem poskusu pripovedoval duševnim zdravnikom neke bolnice, niso mogli verjeti, da bi bile take napake možne. "Dobro," je rekel, "v prihodnjih tednih vam bom poslal novih namišljenih bolnikov. Glejte, da jih boste odkrili!" Novih 193 bolnikov so posebno skrbno preiskali; 41 so jih spoznali za sleparje. V resnici dr. Rosenhan ni poslal v bolnico niti enega resničnega ali namišljenega bolnika. "Možno je, da je bilo vseh 193 sleparjev," je rekel pozneje. "V tem slučaju ste zadel prav vsaj pri 41."

V prvem poskusu je vseh 8 namišljenih bolnikov dnevno zapisovalo svoja občutja v bolnici, v začetku tajno, da ne bi vzbudili sumnje pri uslužbencih, potem javno. Uslužbenci sploh ni-

so nič opazili in ne vprašali, kaj delajo, nekateri sobolniki so pa postali pozorni. Od 118 bolnikov jih je reklo 35: "Vi sploh niste blazni; vi ste kakšni časniki ali pa profesorji, ki pišete o razmerah v bolnici." Zdravstveno osebje ni nikoli dvomilo. Neka sestra, ki je opazila pisanje, je imela to za znak duševne potrebe. "Bolnik se ukvarja s pisanjem," je zapisala v dnevnem poročilu. Ko je dr. Rosenhan to slišal, je pripomnil: "Dejstvo, da so pravi bolniki spoznali normalno obnašanje namišljenih, zdravniki in uslužbenci pa ne, daje misliti, kdo spada v bolnico."

Po Eisenhowerjevi poti

WASHINGTON, D.C. — Ko je sprejel odstop Haldemana, je predsednik Nixon imenoval za njegovega naslednika v Beli hiši gen. A. Haiga. Pri tem naj bi se ravnal po zgledu predsednika Eisenhowerja, ki je po odpustu S. Adamsa imenoval na njegovo mesto gen. J. Persons.

Male Help Wanted

Moški dobi delo
kot pomivalec posode ponoči v Sorn's Restaurant, 6036 St. Clair Ave. (92)

Moški dobijo delo
v pekarni na tekočem traku. Nič znanje potrebno. Zglasite se osebno. WELCH FOOD CO. 1220 W. 9 St. (92)

CONSTRUCTION LABORERS
Experienced in sewer and underground work. Minimum 3 years experience. Good pay and fringe benefits. Please send resume to Box 123 American Home, 6117 St. Clair, Cleveland, Ohio 44103 (x)

HELP WANTED,

General Office Work
Typing, knowledge of Slovenian. Short hours. Call 431-0628 (x)

Help Wanted — Female

Radi bi dobili
žensko za lahka hišna dela pri dveh starejših ljudeh, lahko živi pri nas v Highland Heights. Kličite 449-4594 (95)

Help Wanted — Women
Mature and steady, age 30 to 50, to fill and pack orders of light and small items. References. Apply in person or phone 10 to 5. Ask for Shirley 621-1514

CORONET
812 Huron Rd.
Caxton Bldg. (94)

MALI OGLASI

V najem
Opremljena soba se odda potnemu moškemu, srednje starosti ali starejšemu. Si lahko kuha. Lepa okolica. Na 1189 E. 176 St. (94)

Coin Collector wants to buy U.S. Silver Coins — U.S. Silver Dollars and U.S. \$10 and \$20 gold pieces. Call after six, 382-9398. Will pay cash. —(9,10,16,17,24 maj

INCOME BRICK: 3 suites, 1 store front, fully occupied, good return on your investment. YAKKEL REALTY 944-5440

APARTMENT
405 East 209 St. 481-1100 (94)

IŠČEMO URADNIŠKO MOČ

Ameriška Domovina išče zanesljivo uradniško moč, moškega ali ženskega, z znanjem slovenščine, angleščine in tipkanja. Nastop službe takoj. Oglasite se osebno ali pismeno.

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Avenue

Cleveland, Ohio 44103

431-0628

MALI OGLASI

Naprodaj
Dvodružinska hiša na Huntmere Ave., eno stanovanje prazno in enodružinska na Mohican Ave. prazno. Kličite KE 1-9286 ali IV 1-1626. (93)

Naprodaj
hiša v bližini cerkve sv. Vida šest sob spodaj, tri opremljene sobe zgoraj. Kličite 391-8123 ali 481-1327. (94)

Dom v Euclid
naprodaj, duplex 6-6, tri spalnice, 1½ kopalnica, polna klet, samo osem let star.

Bungalow
naprodaj, štiri spalnice, z reakcijsko sobo, priklopljena garaža, velika kuhinja, pomivalnica posode; na novo karpeterana, gozdat lot, 200 čevljev globok.

Russel razvoj
nove hiše so na razpolago, zidane in z aluminijem obite, ranče, splits in Colonials. Kličite za informacije.

UPSON REALTY
RE 1-1070 499 E. 260 St. (94)

Hiša naprodaj
Zidana enodružinska hiša, garaža za 2 voza, blizu E. 185 St., šole, trgovin in busa. Prodaja lastnik. Kličite od 3. do 7. ure pop. tel. 486-6540. (99)

House for sale
West side — Fairview Park, 4 bedrooms, 1½ bath, large rec room, TV room, dead end street. Walk to schools, church, shopping, bus lines. Call Owner 331-3983 —(94)

V najem
Oddamo 5-sobno stanovanje, zgoraj, odraslim brez otrok, St. Clair in E. 61 St. Kličite 881-0914 —(95)

Blizu E. 185 St.
bungalow naprodaj, dve spalnice spodaj, prostor za razširjanje zgoraj, polna klet, lepo dvorišče. Lastnik prodaja. Kličite 261-2561 (94)

Apartment naprodaj
Zidano poslopje, 4 stanovanj, E. 76 severno od St. Clair Ave. Bakrene cevi, novi furnezi. Kličite 781-1248 —(94)

Apartment v najem
Oddamo 5 sobe in kopalnico, zgoraj ali spodaj, severno od St. Clair Ave. \$60. Kličite 781-1248 —(94)

Naprodaj
Prodaj dvojna okna in vrata iz lesa. Witt Omahen, 18903 Kildeer Ave. tel. 481-9023. —(94)

Vacant
2 family - Sylvia Ave. off East 140 St. 5 up 5 dn. 3 bed rooms each. Owner will help with financing. Nice lot, garage, full basement.

7 room single, East 176 St. off Nottingham Rd. 3 bedrooms up, living, dining room dn, screened porch, beamed ceiling, full basement, large 2-car garage, many other nice features. A nice home for large family, or professional man, good condition.

STREKAL REALTY
405 East 209 St. 481-1100 (94)

RADE SE ODZOVEJO — Race so se takoj približale bregu, ko se je mamica z otrokom približala jezercu in začela metati kruh v vodo. Slika je bila posneta v Sandusky v Ohio.

RAZPOROKA

ROMAN

Spisal PAVEL BOURGET — Prevedel A. KALAN

Glede tega sem vam odločno povedal svoje mnenje, ki pa se je vam zdelo zelo strogo: prejem zakramentov vam ni dovoljen v sedaj obstoječih razmerah. Vendar pa je le preveč resnično, da tudi te razmere, če so tudi napačne, zahtevajo svojih dolžnosti. Te dolžnosti spolnovati, se pravi v gotovem smislu zasluzno delati. Tako zasluzenje je bilo, da v svojem drugem zakonu niste pozabili dolžnosti do svojega sina. Zasluzno boste delali, ako boste vsako poskušnjo Bogu darovali, vzlasti kadar bo v zvezi z drugim zakonom, tako na priliko bridkost, ki vam bo krčila srce, ko boste na dan prvega sv. obhajila svoje hčerke videli druge matere pristopiti k sv. obhajilu, vi pa ne boste smeli. V istem smislu si lahko nabirate zasluzenja z miloščino, z zatajevanjem, s tem, da posebno natančno spolnujete nekatere cerkvene zapovedi n. pr. postno. Ako sem prav umel je glede vere vaš mož še mnogo na slabšem nego vi. Posebno zasluzno delo bi torej bilo, ako bi ga mogli spreobrniti..."

"Tega pa, častiti oče, ne zahtevajte od mene", vzklikne Mme Darras in čelo se ji pri tem nenadoma zmrača. Ponovila je: "Tega ne zahtevajte od mene! Nobena žrtev, katerih ste mi začrtali v svojem programu, mi ne bo preveč, da si kaj zaslužim; toda govoriti o verskih vprašanjih z mojim možem in mu povedati, kaj jaz mislim, tega bi

mi ne bilo mogoče. Pomislite, gospod, vseh mojih skrbi zaradi prvega sv. obhajila moje hčerke, on jih niti ne sluti, oh, koliko sem se trudila, da sem jih skrila pred njim. Njega bi to preveč bolelo..."

Pa je vendar on dovolil krstiti svojo hčer?" reče P. Euvrard.

"Ta pogoj sem stavila ob poroki", odgovori Mme Darras, "da morajo biti najini otroci katoliški. On je držal besedo — mož poštenjak — toda s kako notranjo nevoljo proti temu, kar on sodi, da je samo praznoverje. On se sicer peča z vsako najmanjšo stvarco, ki zadeva našo malo; on me vidi, da jo vodim k maši, k pouku v krščanskem nauku, toda nikdar me glede tega najmanjše stvari ne vpraša. Ta stran življenja moje hčerke zanj ne ekzistira. Glede mene, ki na tak način vzgajam deklico, živi on v tej misli, da se vdajam sentimentalnim predsodkom. To pa on odpušča ženski slabosti, on me ljubi in je mnenja, da se v globini srca v skupnosti idej popolnoma strinjam z njim. Zelo je deloval na to, da bi si bila glede nazorov le eden. In tako je tudi bilo dolgo časa... Ne, jaz bi ne imele moči mu povedati, da sedaj ni več tako..."

"Toda pa," vpraša duhovnik v nekaki zadregi, "mu morda celo niste povedali, da ste namenjeni k meni."

"K vam? Seveda ne!... je rekla in že sama misel na to jo je razburila.

"In kadar se vrnete, ali mu

tudi nič ne sporočite o tem obisku?"

"Ne!" —

"Vendar bi bilo pa prav, da bi z njim o tem govorili," reče oratorijan, "da, prav bi bilo; pred vsem zaradi vaše časti. Vi bi ne bili smeli storiti tako odvažnega koraka in o tem nič povedati človeku, ki je oče vaši hčerki, čegar ime vi nosite, in pod čegar streho vi prebivate. To odpusčenje je laž, ki se nikakor ne vjema s programom, ki sva ga upravljal načrtala..."

To bi bilo pa tudi potrebno zaradi mene. Vi pač sami nimate radi, da bi vam jaz dovoljeval take skrite obiske. Pripovedovali ste mi, da je pri vas moje ime znano, da ga celo simpatično izgovarjajo. To bi bil morda razlog, da bi se jim vaš korak k meni ne zdel tako nenavaden. To priliko bi vi porabili in prenehali s svojim molčanjem, ki je kaznjivo kljub vaši dobri veri. Apostol pravi: S srcem verujemo v opravičenje, z usti pa se vrši spoznavanje v zveličanje.

"Ne", dejala je vtretjič Mme Darras ter zmajala z glavo, "ne, tega jaz ne bom storila... oče častiti," nadaljevala je in njen glas je bil vedno bolj proseč, "da, zaradi hčerke nisem mogla zapustiti svojega moža; toda njemu naznaniti krizo, katera se v meni vrši, ne da bi ga nato pripravila, s tem bi ga pač neizmerno razburila. Mogoče je celo, da bi se po opravljenem prvem sv. obhajilu, v bodoče upr. pobožnim vajam moje hčere. On se ni zavezal, da ji vse to dovoli. In jaz sama se glede na svojo vero bojim gotovih razprav. Pač bi se jim ustavljala, ako bi me podpirali sv. zakramenti in zato sem tudi hotela prositi moža, da mi dovoli obrniti se v Rim. Toda brez zakramentov, s tako polovičarskim, nepopolnim verskim življenjem pa ne čutim moči v sebi..."

"Porabite zato časa, kolikor

ga bo treba," odgovori P. Euvrard, "toda imejte trdno voljo, dobiti priliko, da se očetu svoje hčerke tako razodenete, da ne bo imel nobenega dvoma o vašem moralnem stanu; to je vaša stroga dolžnost, tako sodijo že navadni ljudje."

"Prosim vas dovoljenja, da vse to premislim", reče gospa ter vstane. "Vi mi dovolite, da zopet pridem, kaj ne da? Dasi najin razgovor ni zadovoljil mojih nad, vendar se mi je težak kamen odvalil od srca, ko sem se oprostila tega morečega moka."

"Vedno bom vesel, ako vas vidim," odgovori duhovnik, katelega je to boječe in proseče vprašanje vidoma prevzelo, "toda povedal sem vam že, da skrivoma ni treba k meni hoditi. Pridete, kadar bodo o tem ve-

deli doma."

"In do tedaj?..." vpraša gospa.

"Do tedaj pa bom molil, da bo imel nobenega dvoma o vašem moralnem stanu; to je vaša stroga dolžnost, tako sodijo že navadni ljudje."

"Toda, z Bogom, oče častiti; zelo sem vam hvaležna, da ste darovali zame nekaj vam tako dragega časa, katerega znam i jaz ceniti."

Z bolj tihim glasom je spregovorila te besede, premagati se je morala, da ji ni ušla v solze. Ta ginjenost je prevzela duhovna. Poskusil je nekoliko popraviti svoj zadnji trdi odgovor ter ji je spremljajoč jo k zunanjim vratom rekel:

"Z Bogom! Nasvidenje, dete moje, in sicer kmalu!"

(Dalje prihodnjič)

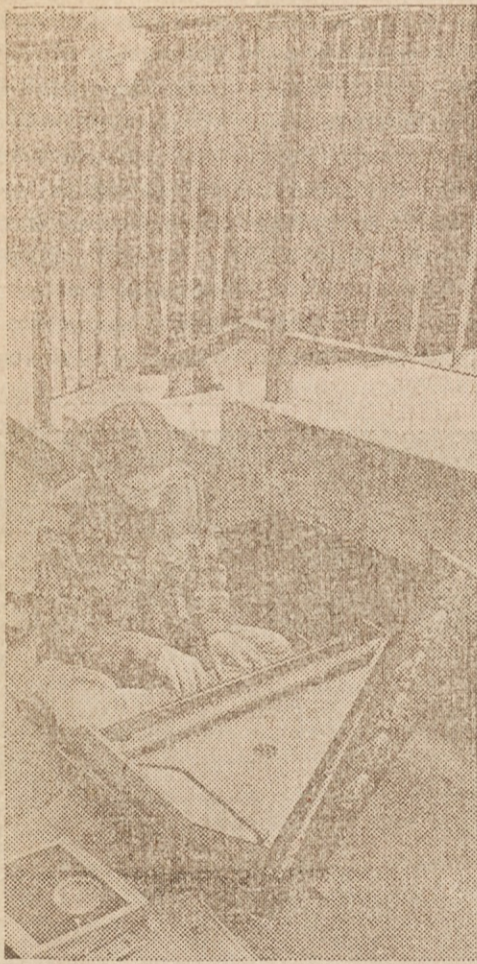
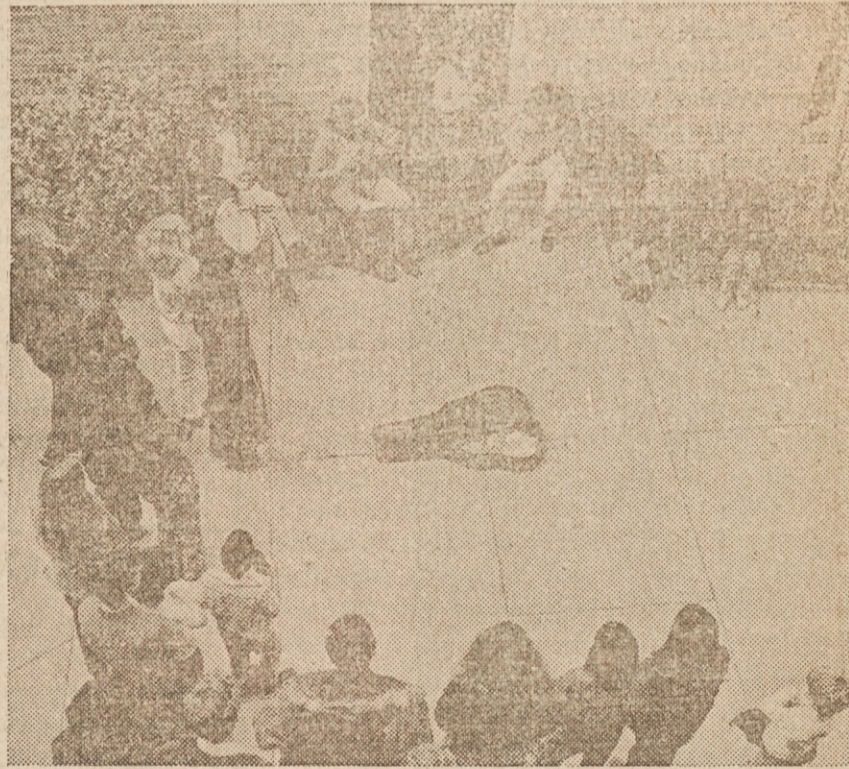
Oglašajte v "Amer. Domovini"

AMERIŠKA DOMOVINA

bi morala biti

vsaki slovenski hiši

VSE NAJBOLJSE STVARI NA SVETU SO ZASTONJ! — Tako smo vsaj včasih dejali in pri tem mislili na sonce, zrak in vodo. Zdaj niti to ni več zastonj, vsaj ne v čisti obliki. V San Franciscu imajo na raznih krajih velikokrat zastonj tudi glasbo, kot kažejo te-le tri slike. To so koncerti na "cestnih oglih", na katerih nastopajo študentje glasbe in drugi ljubitelji glasbe.

ŽENINI IN NEVESTE!

NASA SLOVENSKA UNIJSKA TISKARNA
VAM TISKA
KRASNA POROČNA VABILA
PO JAKO ZMERNI CENI

PRIDITE K NAM IN SI IZBERITE
VZOREC PAPIRJA IN ČRK

Ameriška Domovina

5117 St. Clair Avenue

431-0628

VAJA "MESEČNE SCENE" V VERDIJEVI OPERI MACBETH V NEW YORKU. — Priznana igralka Judith Anderson, katera se smatra za najboljšo "Lady Macbeth" današnjega časa, daje nasvete Grace Bumbry (na desni), katera bo prvič nastopila na junijskem festivalu Metropolitan opere v Atlanti, Memphisu, Dallasu in Minneapolisu.

HANOJSKI REVČKI, kot je tale, se prav nič ne razlikujejo od saigonskih, morda zato, ker so premajhni, da bi bili sovražniki, ali pa zato, ker še niso spoznali zakrknjenosti človeške narave. UPI poročevalec Tracy Wood je našel te-gale revčka na hanojski cesti.

V blag spomin

PRVE OBLETNICE SMRTI
NAŠEGA LJUBLJENEGA
SOPROGA, SRČNO DOBREGA
OČETA, DRAGEGA SINA,
BRATA IN STRICA

Rudolph Golop

V večno življenje je odšel
9. maja 1972, star komaj 43 let.

Mesec maj bo v spominu
za vedno mi ostal
ker v njem sem izgubila Te,
Tvoj mili glas utihnil je.

Kdo opisal bi vso tugo,
kdo solze vse preštel?
Toda misel ta tolaži me,
da enkrat zopet vid'va se.

Since naj na trato sije,
kjer počivaš, ljubljeni,
enkrat bova se združila
in si stisnila roke!

Zalujoci:

žena ANICA — ANN,
hčerki MARY ANN in MILLIE
sin RUDY JR.
mama MARY v Livku,
sestre MILL, por. v Franciji,
MARY in JENNIE v Livku,
brata ALBIN v Begunjah in
SILVO v Livku,
nečaki in nečakinje ter ostalo
sorodstvo v Clevelandu in
v Sloveniji.
Cleveland, O., 9. maja 1973.